

ЕВРОПЕЙСКА КОНВЕНЦИЯ за гражданството

Ратифицирана със закон, приет от 40-то НС на 9.12.2005 г. - ДВ, бр. 102 от 20.12.2005 г., обн., ДВ, бр. 34 от 25.04.2006 г. Издадена от Министерството на правосъдието, в сила за Република България от 1.06.2006 г.

Преамбюл

Държавите - членки на Съвета на Европа, и другите държави, подписали тази конвенция;

Считайки, че целта на Съвета на Европа е да постигне по-тесен съюз между неговите членове;

С оглед на многобройните международни актове по въпросите на гражданството, множеството гражданства и статута на лица без гражданство;

Като признават, че по въпросите за гражданството трябва да се вземат предвид законните интереси както на държавите, така и на отделните индивиди;

Водени от желанието да съдействат за постепенното развитие на юридическите принципи по въпросите на гражданството, както и за възприемането им във вътрешното законодателство и в желанието си да избегнат, доколкото е възможно, случаите на лица без гражданство;

В желанието си да избегнат дискриминацията по въпросите, свързани с гражданството;

Отчитайки правото на зачитане на семейния живот, както е предвидено в чл. 8 на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи;

Имайки предвид различния подход на държавите по въпроса за множеството гражданства и признавайки, че всяка държава е в правото си да реши какви последици произтичат за вътрешното ѝ законодателство от придобиването или притежаването на друго гражданство от неин гражданин;

Приемайки, че е желателно да се намерят подходящи решения за преодоляване на последиците от множеството гражданства и особено що се отнася до правата и задълженията на гражданите с множество гражданства;

Считайки, че е желателно лицата, притежаващи гражданството на две или повече държави - страни по конвенцията, да изпълняват военните си задължения само спрямо една от тези страни;

Отчитайки необходимостта да се подпомага международното сътрудничество между националните органи, компетентни по въпросите, свързани с гражданството, се споразумяха за следното:

Глава I - Общи въпроси

Член 1 - Предмет на конвенцията

Тази конвенция установява принципи и норми по въпросите на гражданството на физическите лица и норми, уреждащи военните задължения в случай на множество гражданства, с които трябва да се приведе в съответствие вътрешното законодателство на държавите - страни по конвенцията.

Член 2 - Определения

За целта на тази конвенция:

а) **"гражданство"** означава правната връзка между едно лице и една държава и не посочва етническият произход на лицето;

б) **"множество гражданства"** означава едновременното притежаване на две или повече гражданства от едно и също лице;

в) **"дете"** означава всяко лице под 18 години, освен ако законът, приложим към детето, не предвижда придобиване на пълнолетие на по-ранна възраст;

г) **"вътрешно законодателство"** означава всички видове разпоредби на националната правна система, в това число конституцията, законите, подзаконовите

актове, указите, съдебната практика, обичайното право и обичаите и практиката, както и нормите, произтичащи от задължителните международни актове.

Глава II - Общи принципи, свързани с гражданството

Член 3 - Компетентност на държавата

1. Всяка държава определя сама в своето законодателство кои са нейните граждани.

2. Това законодателство трябва да бъде прието от другите държави дотолкова, доколкото е в съответствие с приложимите международни конвенции, с обичайното международно право и с общоприетите правни принципи по въпросите на гражданството.

Член 4 - Принципи

Разпоредбите по гражданството на всяка държава - страна по конвенцията, трябва да се основават на следните принципи:

а) всяко лице има право на гражданство;

б) липсата на гражданство трябва да се избягва;

в) никой не може произволно да бъде лишаван от гражданство;

г) нито бракът, нито неговото разтрогване между гражданин на държава - страна по конвенцията, и чужденец, нито промяната на гражданството на един от съпрузите по време на брака не могат автоматично да засегнат гражданството на другия съпруг.

Член 5 - Недопускане на дискриминация

1. Разпоредбите относно гражданството на държава - страна по конвенцията, не трябва да правят разграничение и да предвиждат практика, водеща до дискриминация, основана на пол, религия, раса, цвят на кожата или национален или етнически произход.

2. Всяка държава - страна по конвенцията, трябва да се ръководи от принципа за недопускане на дискриминация между нейните граждани, независимо дали са граждани по рождение, или са придобили нейното гражданство впоследствие.

Глава III - Разпоредби относно гражданството

Член 6 - Придобиване на гражданство

1. Всяка държава - страна по конвенцията, трябва да предвиди разпоредби в своето вътрешно законодателство, съгласно които нейното гражданство се придобива *ex lege* (по силата на закон) от следните лица:

а) децата, единият от родителите на които притежава по време на раждането им гражданството на тази държава - страна по конвенцията, с изключение на разпоредбите, които могат да бъдат предвидени във вътрешното ѝ законодателство по отношение на деца, родени в чужбина; по отношение на децата, чието родство се установява чрез припознаване, със съдебно решение или друга подобна процедура, всяка държава - членка по конвенцията, може да предвиди, че детето придобива нейното гражданство по процедурата, определена от вътрешното ѝ законодателство;

б) новородени, намерени на нейна територия, които иначе биха се оказали без гражданство.

2. Всяка държава - страна по конвенцията, трябва да предвиди разпоредби във вътрешното си законодателство, съгласно които нейното гражданство да се придобива от деца, родени на нейна територия, които не придобиват по рождение друго гражданство. Такова гражданство се предоставя:

а) *ex lege* - по рождение; или

б) впоследствие - на деца, които са останали без гражданство, при подаването от въпросното дете или от негово име на молба пред съответните власти съгласно начините, които вътрешното законодателство на държавата - страна по конвенцията, е посочило за подобни случаи; тази молба може да се направи на основание законното и постоянно пребиваване на нейна територия за период, ненадвишаващ пет години, непосредствено предшестващо подаването на молбата.

3. Всяка държава - страна по конвенцията, трябва да предвиди разпоредби във вътрешното си законодателство относно възможността за натурализация на лицата, законно и постоянно пребиваващи на нейна територия. При определяне на условията за натурализация не бива да се изисква период за пребиваване, надвишаващ десет години преди подаването на молбата.

4. Всяка държава - страна по конвенцията, трябва да улеснява чрез вътрешното си законодателство придобиването на гражданство от следните лица:

- а) съпрузи на нейни граждани;
- б) деца на един от нейните граждани, влизащи в изключенията по чл. 6, т. 1, буква "а" ;
- в) деца, един от чиито родители придобива или е придобил нейното гражданство;
- г) деца, осиновени от неин гражданин;
- д) лица, които са родени на нейна територия и пребивават там законно и постоянно;
- е) лица, които законно и постоянно пребивават на нейна територия в период от време, започващ преди 18-годишна възраст, като този период се определя от вътрешното законодателство на съответната държава - страна по конвенцията;
- ж) лица без гражданство и лица със статут на бежанци, които законно и постоянно пребивават на нейна територия.

Член 7 - Загубване на гражданството ех lege или по инициатива на държавата - страна по конвенцията

1. Държава - страна по конвенцията, не може да предвиди във вътрешното си законодателство разпоредби относно загубването на нейното гражданство ех lege или по инициатива на държавата, освен в следните случаи:

- а) доброволно придобиване на друго гражданство;
- б) придобиване на гражданството на държавата - страна по конвенцията, чрез измама, чрез невярна информация или укриване на някакъв относим факт от страна на подателя на молбата;
- в) доброволна служба в чужди въоръжени сили;
- г) поведение, нанасящо сериозен ущърб на жизненоважни интереси на държавата - страна по конвенцията;
- д) липса на действителна връзка между държавата - страна по конвенцията, и гражданин, който постоянно пребивава в чужбина;
- е) случаите, в които, преди детето да е навършило пълнолетие, се установи, че то вече не отговаря на условията, предвидени във вътрешното законодателство, довели до придобиване ех lege на гражданството на държавата - страна по конвенцията;
- ж) осиновяване на дете, ако детето придобива или притежава чуждото гражданство на единия или на двамата от осиновителите.

2. Държава - страна по конвенцията, може да предвиди разпоредби относно загубването на нейното гражданство от децата, чиито родители загубват това гражданство, с изключение на случаите, посочени в букви "в" и "г" на т. 1. Децата не губят своето гражданство, ако поне единият от родителите запази това гражданство.

3. Държава - страна по конвенцията, не може да предвиди текстове в своето вътрешно законодателство относно загубването на нейното гражданство по силата на т. 1 и 2 на този член в случаите, в които съответното лице по този начин остане без гражданство, с изключение на случаите, посочени в т. 1, буква "б" на този член.

Член 8 - Загубване на гражданството по инициатива на лицето

1. Всяка държава - страна по конвенцията, трябва да разрешава освобождаване от нейното гражданство, при условие че въпросните лица не остават без гражданство.

2. Въпреки това държава - страна по конвенцията, може да предвиди разпоредби в своето вътрешно законодателство, съгласно които само гражданите, постоянно пребиваващи в чужбина, могат да се отказват от гражданството си.

Член 9 - Възстановяване на гражданството

Всяка държава - страна по конвенцията, трябва да облекчава в случаите и при условията, предвидени в нейното вътрешно законодателство, възстановяването на нейното гражданство от лица, които са го притежавали и които законно и постоянно пребивават на нейна територия.

Глава IV - Процедури, свързани с гражданството

Член 10 - Обработка на молбите

Всяка държава - страна по конвенцията, трябва да осигури условия, при които молбите, свързани с придобиването, запазването, загубването или възстановяването на нейното гражданство или издаването на удостоверение за гражданство, да се обработват в разумен период от време.

Член 11 - Решения

Всяка държава - страна по конвенцията, трябва да осигури условия, при които решенията, свързани с придобиването, запазването, загубването, възстановяването на нейното гражданство или издаването на удостоверение за гражданство, да бъдат мотивирани в писмен вид.

Член 12 - Право на обжалване

Всяка държава - страна по конвенцията, трябва да осигури условия, при които решенията за придобиване, запазване, загубване и възстановяване на гражданството или издаването на удостоверения за гражданство да подлежат на административно или съдебно обжалване в съответствие с нейното вътрешно законодателство.

Член 13 - Административни разходи

1. Всяка държава - страна по конвенцията, трябва да осигури условия, при които административните разходи за придобиването, запазването, загубването и възстановяването на нейното гражданство или за издаването на удостоверение за гражданство да бъдат в разумен размер.

2. Всяка държава - страна по конвенцията, трябва да осигури условия, при които размерът на административните разходи, свързани с административното или съдебното обжалване, да не представлява пречка за лицата, подаващи такива молби.

Глава V - Множество гражданства

Член 14 - Случаи на множество гражданства *ex lege*

1. Една държава - страна по конвенцията, трябва да разрешава:

а) на децата, притежаващи различни гражданства, придобити автоматично при раждането, да запазват тези гражданства;

б) на своите граждани да притежават друго гражданство, когато това друго гражданство се придобива автоматично чрез брак.

2. Запазването на гражданствата, упоменати в т. 1, е подчинено на разпоредбите на чл. 7 на тази конвенция.

Член 15 - Други възможни случаи на множество гражданства

Разпоредбите на тази конвенция не ограничават правото на всяка държава - страна по нея, да определя в своето вътрешно законодателство това, дали:

а) нейните граждани, които придобиват или притежават гражданството на друга държава, запазват или загубват гражданството на съответната държава - страна по конвенцията;

б) придобиването или запазването на нейното гражданство се обуславя от освобождаването или загубването на друго гражданство.

Член 16 - Запазване на предишното гражданство

Държавите - страни по конвенцията, не трябва да поставят освобождаването или загубването на друго гражданство като условие за придобиването или запазването на тяхното гражданство в случаите, в които такова освобождаване или загубване е невъзможно и не може да бъде разумно изисквано.

Член 17 - Права и задължения, свързани с множеството гражданства

1. Гражданите на държава - страна по конвенцията, притежаващи друго гражданство, трябва да имат на територията на тази държава - страна по конвенцията, в която пребивават, същите права и задължения като останалите граждани на тази държава - страна по конвенцията.

2. Разпоредбите на тази глава не засягат:

а) разпоредбите на международното право относно дипломатическата и консулската защита, която държава - страна по конвенцията, дава на някой от своите граждани, притежаващ едновременно и друго гражданство;

б) прилагането на разпоредбите на международното частно право на всяка държава - страна по конвенцията, в случай на множество гражданства.

Глава VI - Правоприемство на държавите и гражданство

Член 18 - Принципи

1. По въпросите на гражданството в случаите на правоприемство на държавата всяка заинтересована държава - страна по конвенцията, трябва да зачита принципите на върховенството на закона, разпоредбите относно правата на човека и принципите, съдържащи се в чл. 4 и 5 на тази конвенция и в т. 2 на този член, по-конкретно с цел да се избегне липсата на гражданство.

2. При вземането на решение относно даването или запазването на гражданство в случай на правоприемство на държава всяка заинтересована държава - страна по конвенцията, следва да отчита по-конкретно:

а) действителната и ефективната връзка между заинтересованото лице и държавата;

б) постоянното пребиваване на заинтересованото лице в момента на правоприемството на държавата;

в) волята на въпросното лице;

г) териториалния произход на съответното лице.

3. В случаите, в които придобиването на гражданство е свързано със загубването на чуждо гражданство, се прилагат разпоредбите на чл. 16 от тази конвенция.

Член 19 - Уреждане чрез международни споразумения

В случай на правоприемство на държава заинтересованите държави - страни по конвенцията, трябва да се стремят да уреждат въпросите, свързани с гражданството, чрез споразумения помежду си, а при необходимост - и с други заинтересовани държави. Тези споразумения трябва да зачитат принципите и разпоредбите, съдържащи се или упоменати в тази глава.

Член 20 - Принципи, отнасящи се до лица, които не са граждани

1. Всяка държава - страна по тази конвенция, трябва да спазва следните принципи:

а) гражданите на държавата предшественик, постоянно пребиваващи на територията, чийто суверенитет се прехвърля на държавата правоприемник и чието гражданство те не са придобили, трябва да имат правото да останат в тази държава;

б) лицата, споменати в буква "а", трябва да бъдат третирани еднакво с гражданите на държавата правоприемник по отношение на социалните и икономическите права.

2. Всяка държава - страна по конвенцията, може да изключи възможността лицата, попадащи в т. 1, да бъдат назначавани на длъжности в държавната администрация, свързани с упражняването на суверенната власт.

Глава VII - Воински задължения в случай на множествено гражданство

Член 21 - Изпълнение на воинските задължения

1. Всяко лице, притежаващо гражданството на две или повече държави - страни по конвенцията, трябва да бъде задължено да изпълнява воинските си задължения само към една от тези държави - страни по конвенцията.

2. Начините за прилагане на т. 1 могат да бъдат определени в специални споразумения между държавите - страни по конвенцията.

3. С изключение на случаите, когато в международен договор, вече сключен или който предстои да бъде сключен впоследствие, е предвидено друго, към лицата, притежаващи гражданството на две или повече държави - страни по конвенцията, се прилагат следните разпоредби:

а) тези лица подлежат на военна служба в държавата - страна по конвенцията, на чиято територия пребивават постоянно; независимо от това тези лица имат възможност до навършването на 19-годишна възраст да изпълнят воинските си задължения като доброволци към всяка друга държава - страна по конвенцията, на която те също са граждани, за общ и действителен срок, равен поне на срока на активната военна служба в другата държава - страна по конвенцията;

б) лицата, които пребивават постоянно на територията на държава - страна по конвенцията, на която те не са граждани, или на територията на държава, която не е страна по конвенцията, могат да избират да изпълнят воинските си задължения на територията на която и да е държава - страна по конвенцията, на която са граждани;

в) лицата, които в съответствие с разпоредбите на букви "а" и "б" са изпълнили воинските си задължения към една държава - страна по конвенцията, в съответствие със законодателството на тази държава - страна по конвенцията, ще се считат за изпълнили воинските си задължения към всяка държава страна или държави - страни по конвенцията, на които те също са граждани;

г) лицата, които преди влизането в сила на тази конвенция между държавите - страни по конвенцията, на които те са граждани, са изпълнили воинските си задължения към една от държавите - страни по конвенцията, в съответствие със законодателството на тази държава, ще се считат за изпълнили тези задължения по отношение на всяка друга държава страна или държави - страни по конвенцията, на които те също са граждани;

д) лицата, които са отслужили активната си военна служба в една от държавите - страни по конвенцията, на които са граждани в съответствие с буква "а" и които впоследствие преместят постоянното си местожителство на територията на другата държава - страна по конвенцията, чието гражданство притежават, подлежат на военна служба в запаса само в последната държава - страна по конвенцията;

е) прилагането на разпоредбите на този член не засяга по никакъв начин гражданството на лицата;

ж) в случай на мобилизация в една от държавите - страни по конвенцията, задълженията, произтичащи от този член, не се прилагат спрямо тази държава - страна по конвенцията.

Член 22 - Освобождаване от воински задължения или алтернативна гражданска служба

С изключение на случаите, когато в международен договор, вече сключен или който бъде сключен впоследствие, е предвидено друго, към лицата, притежаващи гражданството на две или повече държави - страни по конвенцията, се прилагат следните разпоредби:

а) чл. 21, т. 3, буква "в" от тази конвенция се прилагат по отношение на лица, които са били освободени от военна служба или вместо нея са изпълнили гражданска служба като алтернативна;

б) лица, които са граждани на държава - страна по конвенцията, която не изисква задължителна военна служба, се считат за изпълнили воинските си задължения, когато постоянното им местожителство е на територията на тази държава - страна по

конвенцията; те обаче ще се считат за неизпълнили воинските си задължения по отношение на държава страна или на държави - страни по конвенцията, на които те също са граждани и в които се изисква изпълнението на военна служба, освен ако споменатото постоянно местожителство е продължило до определена възраст, за която всяка заинтересована държава - страна по конвенцията, трябва да уведоми по време на подписването или по време на депозирането на съответните документи за ратифициране, приемане или присъединяване;

в) лица, които са граждани на държава - страна по конвенцията, която не предвижда задължителна военна служба, ще се считат за изпълнили своите воински задължения, ако са се зачислили доброволно във военните сили на тази държава - страна по конвенцията, за общ и ефективен срок, равен поне на срока на активната военна служба на държава страна или държави - страни по конвенцията, на които те също са граждани, без оглед на това, къде е постоянното им местожителство.

Глава VIII - Сътрудничество между държавите - страни по конвенцията

Член 23 - Сътрудничество между държавите - страни по конвенцията

1. За да подпомогнат сътрудничеството между държавите - страни по конвенцията, техните компетентни органи:

а) предоставят на Генералния секретар на Съвета на Европа информация относно вътрешното им законодателство по въпросите за гражданството, включително и относно случаите на отсъствие на гражданство и множество гражданства, както и по въпросите, свързани с развитието по прилагането на конвенцията;

б) обменят помежду си информация относно вътрешното си законодателство по въпросите за гражданството и относно развитието по прилагането на конвенцията.

2. Държавите - страни по конвенцията, трябва да сътрудничат помежду си и с други държави - членки на Съвета на Европа, в рамките на съответния междуправителствен орган на Съвета на Европа за уреждане на възникващите проблеми и за постепенното развитие на законовите принципи и практика относно гражданството и свързаните с него въпроси.

Член 24 - Обмен на информация

Всяка държава - страна по конвенцията, може по всяко време да декларира, че ще информира всяка друга държава - страна по конвенцията, направила същата декларация, за доброволното придобиване на нейното гражданство от граждани на другата държава - страна по конвенцията, при спазване на законите за защита на личните данни. Подобна декларация може да съдържа условията, при които държавата - страна по конвенцията, ще предоставя такава информация. Декларацията може да бъде оттеглена по всяко време.

Глава IX - Прилагане на конвенцията

Член 25 - Декларации относно прилагането на конвенцията

1. Всяка държава - страна по конвенцията, може по време на подписването или депозирането на своите документи за ратификация, приемане или присъединяване да заяви, че ще изключи глава VII от прилагането на тази конвенция.

2. Разпоредбите на глава VII ще се прилагат само в отношенията между държавите - страни по конвенцията, за които тя е влязла в сила.

3. Всяка държава - страна по конвенцията, може по всяко време да уведоми Генералния секретар на Съвета на Европа, че ще прилага разпоредбите на глава VII, изключени по време на подписването или на ратификацията, приемането или присъединяването. Това уведомление влиза в сила от датата на неговото получаване.

Член 26 - Последици от конвенцията

1. Разпоредбите на тази конвенция не накърняват прилагането на разпоредбите на вътрешното законодателство и на международните договори или спогодби със

задължителен характер, които са или ще влязат в сила и съгласно които на гражданите са предоставени или ще се предоставят допълнителни права по отношение на гражданството.

2. Тази конвенция не накърнява прилагането на:

а) Конвенцията за намаляване на случаите на множество гражданства и за воинските задължения в случай на множество гражданства от 1963 г. и на протоколите към нея;

б) други международни договори и спогодби със задължителен характер, доколкото тези договори и спогодби са съвместими с тази конвенция;

в) отношенията между държавите - страни по тази конвенция, обвързани от тези договори и спогодби.

Глава X - Заключителни разпоредби

Член 27 - Подписване и влизане в сила

1. Тази конвенция е открита за подписване от страна на държавите - членки на Съвета на Европа, и на държавите, които не са членки на Съвета на Европа, но са участвали в нейното изработване. Тези държави могат да изразят съгласието си да се обвържат чрез:

а) подписване без резерви като ратификация, приемане или одобряване; или

б) подписване при условие на последваща ратификация, приемане или одобряване, последвано от ратификация, приемане или одобряване.

Документите за ратификация, приемане или одобрение се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.

2. Тази конвенция влиза в сила за всички държави, които са изразили съгласието си да се обвържат с нея, в първия ден на месеца, следващ изтичането на тримесечен период от датата, на която три държави - членки на Съвета на Европа, изразят съгласието си да се обвържат с тази конвенция в съответствие с разпоредбите на предходната точка.

3. По отношение на всяка държава, която изрази впоследствие съгласието си да се обвърже с тази конвенция, тя ще влезе в сила в първия ден от месеца след изтичането на тримесечен период от датата на подписването или на депозирането на нейните документи за ратификация, приемане или одобряване.

Член 28 - Присъединяване

1. След влизането в сила на тази конвенция Комитетът на министрите на Съвета на Европа може да покани всяка страна, която не е членка на Съвета на Европа, която не е участвала в нейното изработване, да се присъедини към конвенцията.

2. По отношение на всяка присъединяваща се държава тази конвенция влиза в сила в първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен период от датата на депозирането на документите за присъединяване, които се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.

Член 29 - Резерви

1. Резерви не могат да се правят по никоя от разпоредбите, съдържащи се в глави I, II и VI на конвенцията. Всяка държава може по време на подписването или на депозирането на документите за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване да изрази една или повече резерви по отношение на други разпоредби от конвенцията, доколкото те са съвместими с предмета и целта на тази конвенция.

2. Всяка държава, която изразява една или повече резерви, трябва да уведоми Генералния секретар на Съвета на Европа за разпоредбите на вътрешното си законодателство и за всяка друга относима информация.

3. Всяка държава, която е изразила една или повече резерви в съответствие с т. 1, ще разгледа възможността за пълното или частичното им оттегляне веднага щом обстоятелствата позволят това. Оттеглянето става чрез уведомление до Генералния

секретар на Съвета на Европа. Оттеглянето влиза в сила в деня на получаване на уведомлението.

4. Държава, която разширява прилагането на тази конвенция върху територия, посочена с декларацията по т. 2 на чл. 30 , може да изрази по отношение на съответната територия една или повече резерви в съответствие с предходните точки.

5. Държава, която е изразила резерви по отношение към която и да е разпоредба на глава VII на тази конвенция, може да изисква прилагането на тази разпоредба от друга държава - страна по конвенцията, само в рамките, в които самата тя я е приела.

Член 30 - Териториално приложение

1. Всяка държава може в момента на подписването или на депозирането на документите за ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване да посочи територията или териториите, на които ще се прилага конвенцията.

2. Всяка държава може впоследствие по всяко време чрез декларация, изпратена до Генералния секретар на Съвета на Европа, да разшири прилагането на конвенцията на всяка друга територия, посочена в декларацията, за чиито международни отношения тя отговаря или от чието име е упълномощена да се произнася. По отношение на тази територия конвенцията ще влезе в сила в първия ден от месеца след изтичането на тримесечен период от датата, на която Генералният секретар получи декларацията.

3. Всяка декларация, направена в съответствие с двете предходни точки, може по отношение на която и да е територия, посочена в тази декларация, да бъде оттеглена с уведомление, адресирано до Генералния секретар. Оттеглянето влиза в сила в първия ден от месеца след изтичането на тримесечен период от получаването на декларацията от Генералния секретар.

Член 31 - Денонсиране

1. Всяка държава - страна по конвенцията, може по всяко време да денонсира цялата Конвенция или само глава VII посредством уведомление, адресирано до Генералния секретар на Съвета на Европа.

2. Денонсирането влиза в сила в първия ден на месеца след изтичането на тримесечен период след датата на получаването на уведомлението от Генералния секретар.

Член 32 - Уведомяване от страна на Генералния секретар

Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява държавите - членки на Съвета на Европа, всички страни, подписали конвенцията, всички страни по конвенцията и всички други държави, присъединили се към тази конвенция, за:

а) всяко подписване;

б) депозирането на всеки документ за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване;

в) всяка дата на влизане в сила на конвенцията съгласно чл. 27 и 28 ;

г) всички случаи на резерви и оттегляне на резерви в съответствие с разпоредбите на чл. 29 от конвенцията;

д) всяко уведомление или декларация, направени в съответствие с разпоредбите на чл. 23 , 24 , 25, 27, 28, 29, 30 и 31 от тази конвенция;

е) всеки друг документ, уведомление или съобщение, свързани с тази конвенция.